

‘Wie zie jij?’ – Aflevering 19

Simone Schoemaker

‘Ik ben opgegroeid met zijn vijf andere broertjes en zusjes in de Bijlmer en heb niet zulke goede dingen gedaan. Ik zie de kinderen hier en de groepsdruk die aanwezig is. Ze maken hun dromen niet waar omdat hun vriendengroep daar niet achterstaat. Maar ik vind dat dit anders moet. Iedereen moet zichzelf kunnen zijn.’

Ik ben bij Het Fort en luister naar Jack; een 29-jarige vader die zich inzet voor de kinderen die hier twee keer per week komen. Het Fort is een plek waar kinderen uit de omgeving écht kind mogen zijn omdat hier thuis geen tijd of geld voor is. Tweemaal per week is er een programma met als doel dat de kinderen zich weer gezien, geliefd en erkend voelen. Een groep van ongeveer dertig kinderen druppelt langzamerhand het gebouw binnen. Ik zie verschillende blikken op hun gezicht. De één blij om hun juffen en meesters weer te zien, de ander lijkt er iets minder zin in te hebben en schuilt veilig in een hoekje.

Vanmiddag vieren we de verjaardag van Charly; een mega vrolijk meisje. De hele middag giechelt ze al met haar BFF, wachtend op dit speciale moment. Het Fort heeft voor elke verjaardag een budget. Hierbij mag het kind zelf zijn of haar traktatie kiezen en een wens doorgeven voor het verjaardagscadeau. Cadeautjes krijgen, taart eten en kinderfeestjes lijken voor ons zo normaal. Maar dat zijn ze niet. De kans is groot dat dit meisje thuis geen cadeau heeft gekregen.

Ze staat op de stoel en wij zingen voor haar. Daarna versieren we allemaal een cupcake. Vol trots laat ze die van haar aan de groep zien. Vervolgens krijgt ze het cadeau: een topmodelboek met bijpassende potloden. En blij dat ze is. Wat een bijzondere dag was het vandaag. Zo jong, zo kwetsbaar, zo echt. Ieder kind verdient het om zijn of haar verjaardag te vieren **punt**

Wie zie jij?